Quelle: https://manuscripta.at/?ID=47062
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

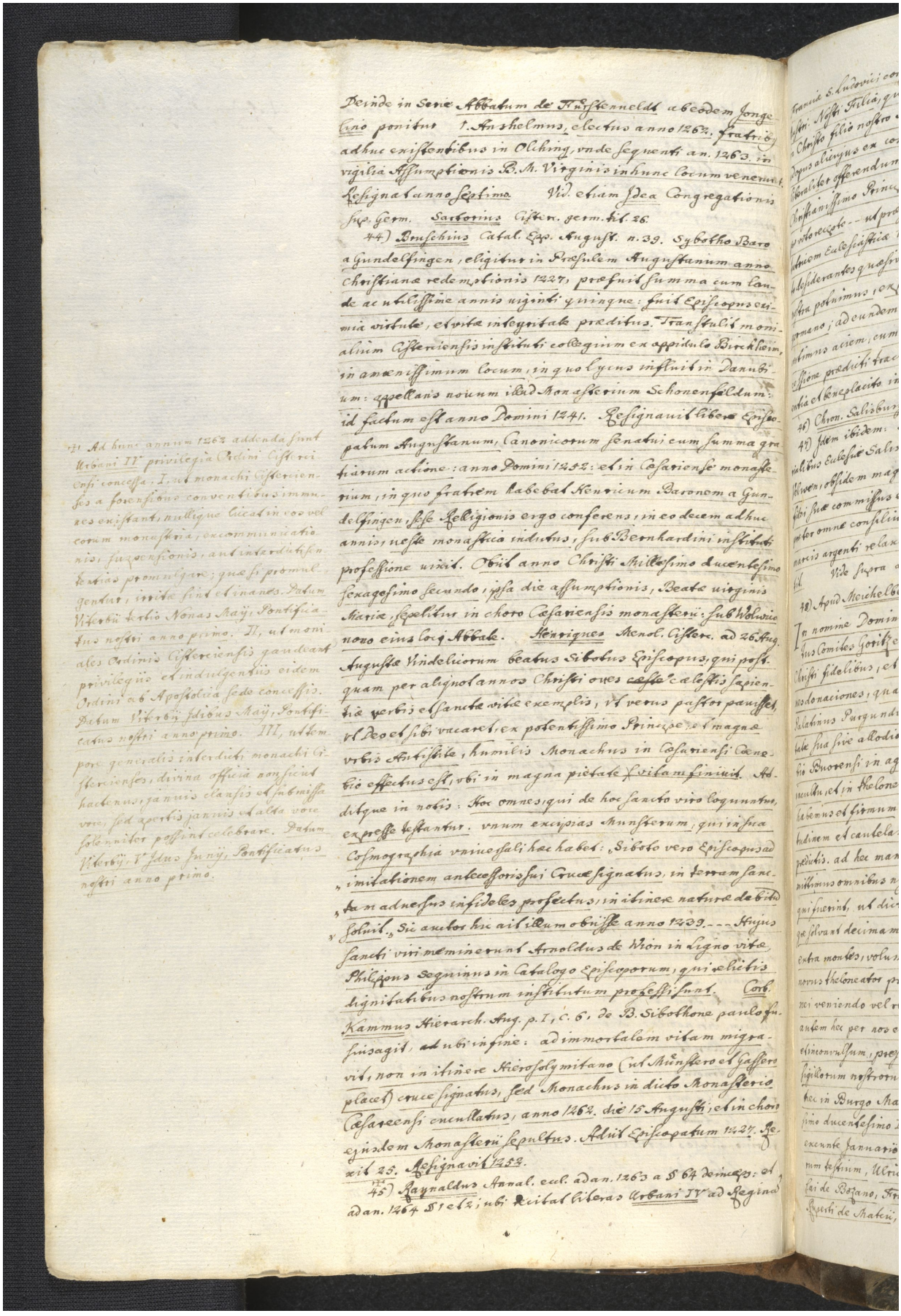

Deinde in Serie Abbatum de Fürstenueldt ab eodem Jongelino ponitur 1. Anshelmus, electus anno 1262. fratribus adhuc existentibus in Olching, unde sequenti an. 1263. in vigilia Assumptionis B. M. Virginis in hunc locum venerunt. Resignat anno septimo. Vid. etiam Idea Congregationis sup. Germ. Sartorius Cister. germ. tit. 26.

44) Bruschius Catal. Epp. August. n. 39. Sybotho Baro a Gundelfingen, eligitur in Præsulem Augustanum anno Christianæ redemptionis 1227, præfuit summa cum laude ac utilissime annis uiginti quinque: fuit Episcopus eximia virtute, et vitæ integritate præditus. Transtulit monialium Cisterciensis instituti collegium ex oppidulo Birckheim, in amœnissimum locum, in quo lycus influit in Danubium: appellans nouum illud Monasterium Schonenfeldum: id factum est anno Domini 1241. Resignauit libere Episcopatum Augustanum, Canonicorum senatui cum summa gratiarum actione: anno Domini 1252: et in Cæsariense monasterium, in quo fratrem habebat Henricum Baronem a Gundelfingen, sese Religionis ergo conferens, in eo decem adhuc annis, ueste monastica indutus, sub Bernhardini instituti professione uixit. Obiit anno Christi Millesimo ducentesimo sexagesimo secundo, ipsa die assumptionis, Beatæ uirginis Mariæ, sepelitur in choro Cæsariensis monasterii: sub Wolwico nono eius loci Abbate. Henriques Menol. Cister. ad 26 Aug. Augustæ Vindelicorum beatus Sibotus Episcopus, qui postquam per aliquot annos Christi oues cæste cælestis sapientiæ verbis et sanctæ vitæ exemplis, vt verus pastor pauisset, vt Deo et sibi vacaret, ex potentissimo Principe, et magnæ vrbis Antistite, humilis Monachus in Cæsariensi Cœnebio effectus est, vbi in magna pietate vitam finiuit. Additque in notis: Hoc omnes, qui de hoc sancto viro loquuntur, expresse testantur. vnum excipias Munsterum, qui in sua Cosmographia vniuersali hæc habet: „Siboto vero Episcopus ad „imitationem antecessoris sui Cruce signatus, in terram sanc„tam aduersus infideles profectus, in itinere naturæ debitum „soluit.„ Sic auctor hic ait illum obiisse anno 1239. --- Hujus sancti viri meminerunt Arnoldus de Wion in Ligno vitæ, Philippus Sequinus in Catalogo Episcoporum, qui relictis dignitatibus nostrum institutum professi sunt. Corb. Kammus Hierarch. Aug. p. I, c. 6, de B. Sibothone paulo fusius agit, ubi in fine: ad immortalem vitam migravit, non in itinere Hierosolymitano (ut Münstero et Gassero placet) cruce signatus, sed Monachus in dicto Monasterio Cæsareensi cucullatus, anno 1262. die 15 Augusti; et in choro ejusdem Monasterii sepultus. Adiit Episcopatum 1227. Rexit 25. Resignavit 1252.

45) Raynaldus Annal. eccl. ad an. 1263 a § 64 deinceps: et ad an. 1264 § 1 et 2; ubi recitat literas Urbani IV ad Reginam

[1] Ad hunc annum 1262 addenda sunt Urbani IV privilegia Ordini Cisterciensi concessa. I, ut monachi Cistercienses a forensibus conventibus immunes existant, nullique liceat in eos vel eorum monasteria, excommunicationis, suspensionis, aut interdicti sententias promulgare; quæ si promulgentur, irritæ sint et inanes. Datum Viterbii tertio Nonas Maij, Pontificatus nostri anno primo. II, ut moniales Ordinis Cisterciensis gaudeant privilegiis et indulgentiis eidem Ordini ab Apostolica sede concessis. Datum Viterbii Idibus Maij, Pontificatus nostri anno primo. III, ut tempore generalis interdicti monachi Cistercienses, divina officia non sicut hactenus, januis clausis et submissa voce, sed apertis januis et alta voce solenniter possint celebrare. Datum Viterbij, V Idus Junij, Pontificatus nostri anno primo.